

“Cavia’s worden nog te vaak gezien als wegwerpproduct”

Vrouw start op haar eentje asiel voor knaagdieren

HERSELT - Knaagdierenopvang Wind Whistler is voor veel vzw's die dieren opvangen de belangrijkste hulplijn als ze weer eens met cavia's, degoes of gerbils zitten. Bezielster Karen Boes uit Herselt specialiseerde zich in de opvang van deze gedomesticeerde knaagdieren. Intussen wist ze al meer dan 600 'knagertjes' een nieuwe thuis te geven. En de jongedame blijft ambitieus. Aan haar nieuwbouwwoning wil ze een gloednieuw asiel laten bouwen. “Wat ik vooral wil, is een mentaliteitswijziging. Dat we over een paar jaar zover staan met de knaagdieren als nu met de honden en katten. Nu blijken het nog te vaak ‘wegwerpdieren’ te zijn.”

Mireille MAES

Het was zeker niet ‘plan A’ van Karen Boes om een asiel voor knaagdieren te starten. Maar toen ze een paar jaar geleden een huisje met een ruime tuin kocht, haalde ze wel haar oude kinderliefde in huis: cavia's. “Op het internet vond ik toen Creamy. En omdat cavia's niet alleen kunnen leven, ging ik meteen op zoek naar een vriendinnetje. Maar uiteindelijk werden het toch twee kortharige cavia's. Juul en Jelco. De laatste is intussen overleden.”

Als ik twee gerbils wil koppelen, neem ik de kooi overal mee naartoe. Het toilet, de badkamer en het nachtkastje langs mijn bed. Gerbils vallen aan als ze elkaar niet kennen. Ze zouden elkaar kunnen doodbijten

Karen Boes

Drie cavia's in huis lijkt me nog goed te doen. Wanneer werden het er ineens veel meer?

“Ik bleef op internet zoeken om meer te weten te komen over cavia's. En daar stond dat iemand uit Lommel op zoek was naar een opvang voor zes exemplaren. Omdat ik de plaats had, liet ik weten dat ik de diertjes wel zou komen ophalen. Alleen, de zes diertjes bleken er negen te zijn, die er heel slecht uitzagen. Ze zaten vol schurft. Ze bij mijn eigen trio zetten, ging niet. Maar de dieren recupererden goed en konden na een tijdje worden geplaatst. Lommelse cavia's waren dus mijn eerste ‘gasten’.”

Op dat moment was er nog geen sprake van een opvangcentrum?

“Ik ging op zoek naar opvanggezinnen via 2dehands.be en kapaza. Zo kreeg ik in de gaten hoeveel cavia's er gratis werden aangeboden. Het leek wel alsof het echte wegwerpdieren waren. En daar wilde ik iets aan doen. Daarom de vzw en het asiel. En dat het nodig was, blijkt wel uit de cijfers. Intussen heb ik al meer dan 600 dieren geplaatst. En de aanvragen om dieren op te vangen, blijven komen. Vanuit het Vogel- en Zoogdierenopvangcentrum in Heusden-Zolder bijvoorbeeld. Maar ook van particulieren. Omdat ik niet boven de kaap van de 50 diertjes wil gaan, werk ik met wachtlijsten.”

Heb je het niet moeilijk om al die dieren te laten vertrekken?

“Tja, soms vloeit er wel eens een traantje. Ik besef dat al de dieren houden onmogelijk is. Er komen er te veel binnen. De reden: door de lage aankooprijzen lijken mensen er minder problemen mee te hebben om de diertjes te dumpen. Het Vogel- en Zoogdierenopvangcentrum in Heusden-Zolder moet meermaals per jaar een nest gedumpte cavia's gaan vangen in een stukje bos. En ikzelf trek er ook regelmatig op uit. Vorige maand nog richting Kampenhout. Op een stukje gras aan een rotonde zaten cavia's. Eentje had er zelfs een nest gebaard. De moeder kon ik vangen. De jongen bleven spoorloos. Die toestanden, die wil ik voorkomen. Meteen ken

Ook Gerbils kunnen terecht bij knaagdierenopvang Wind Whistler.

“Een cavia heb ik gehouden. Piano, zij stal meteen mij hart”, zegt Karen Boes. FOTO KAREL HEMERIJCKX

je ook de verklaring waarom ik geen plaatsingskosten aanreken. Eigenaars die van hun knaagdier afwillen, doen dat toch. Is het niet bij mij, dan is het wel ergens langs hoek en kant. Hoe moeilijk het soms ook is, het maakt mij ook blij dat de gastjes een warme thuis krijgen. En toegeven, ook ik heb al een uitzondering op de regel: Piano, de mascotte van het asiel. Haar kon ik niet laten gaan. Zij vormt samen met Creamy en castraat Juul een vast trioetje.”

Zeshonderd knaagdieren kregen al een nieuwe thuis dankzij Karen.

een schaar en een plastic zak ga ik dan paardenbloemen, weegbree, rozenbottel, wilg en maïsbladeren verzamelen. Samen met korrels het perfecte dieet voor de degoes. Elke dag eindigt uiteindelijk met een knuffelmoment. Vijf dieren krijgen dan wat quality time, ik pak hun op, geef hun knuffels en speel wat.”

Hard werken dus van bij het ontwaken tot het slapengaan?

“En dan gaat het soms nog door (lacht). Meer bepaald als ik twee gerbils met elkaar wil koppelen. Zo'n date neemt ongeveer 48 uur in beslag. En in die tijd neem ik de kooi met het koppel overal mee naartoe. Het toilet, de badkamer en het nachtkastje langs mijn bed. Het klinkt misschien gek. Maar gerbils vallen aan als ze elkaar niet kennen. Ze zouden elkaar kunnen doodbijten. Als zo'n eerste kennismaking niet meteen vlot loopt, kan en wil ik kunnen ingrijpen. Ook als ik daarvoor wakker word gemaakt.”

Vooraf jijzelf en enkele opvanggezinnen runnen dit knaagdierenasiel. Waar willen jullie over pakweg 5 jaar staan?

“De plannen voor mijn huis liggen klaar. Bedoeling is dat daar ruim 100m² wordt voorzien voor het asiel. Maar wat ik vooral ambieer is dat mensen beseffen dat diertjes van 5, 10 of 25 euro levende wezens zijn en geen wegwerpproducten. Dumpen op een stukje groen, moet zo'n dier altijd met de dood bekopen. Het is even erg als een hond aan een boom vastbinden en vertrekken. Tot dat besef moeten mensen komen.”

→ Wie meer wil weten over Knaagdierenopvang Wind Whistler kan terecht op www.knaagdierenopvang.be. Zaterdag 29 augustus is de eerste opendeurdag op het Kerkeveld 1 in Herselt.

Creamy, Juul en Piano eten aan het terrastafel van de verse groenten.